

کرمانشاه

بواسطه جناب یوسف خان

جناب آقا میرزا محمد اصفهانی علیه بهاء الله

ای بنده الهی عبدالبهاء را خانه و کاشانه بی سر و سامانیست و لانه و آشیانه زندان ظلمانی قصر مشید جوید ولی در عالم الهی بیت معمور خواهد ولی در جهان رحمانی بنیان خاک ولو بافلاک رسد عاقبت ویرانیست بلکه قبر ظلمانی تأسیس ابنیه و قصور و بناء بیوت عالیه و کشک و مینو و سرای در دین الله مقبول و ممدوح و محمود ولی نباید دلبستگی و تعلق داشت نیت باید معموریت جهان باشد و مدنیّت انسان ولی شخص دانشمند ابنیه عمومیّه بلند نماید یعنی موافقی که تعلق بعموم دارد مثل مشرق‌الاذکار و دبستان تعلیم اطفال صغار و کبار و مسافرخانه و بیمارخانه چه که هر بنیانی عمومی بنیان الهیست و سرمدی و ابدی و علیک التّحیّة و الثّناء

این در صورتیست که طاقت و تحمل باشد والا لا یکلّف الله نفساً الاّ وسعها لهذا اگر بنهایت آرزو محلّ خویش را مشرق‌الاذکار نمودید تولیت آن با نجل نجیب و سلیل نبیل شماسست و علیک التّحیّة و الثّناء

این سند از کتابخانه مرجع بهائی داندلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۷ ژانویه ۲۰۲۴، ساعت ۳:۰۰ بعد از ظهر